

Научно-технички развој и промене у скоро свим доменима људског живота и рада, условили су промене у образовању. Полазећи од улоге коју образовање има у опште-друштвеном развоју, оправдана је потреба сталног повећања квалитета и квантитета знања као и применљивости стечених знања. Нагласак се ставља на такве промене којима се настоји постићи формирање аутентичне, стваралачке и самосталне личности спремне за целоживотно усавршавање, побољшање својих квалитета у смеру стучнијег овладавања интелектуалним ресурсима савременог света и кориштењем сопствених потенцијала.

У центру интересовања није више индивидуа која учи, већ појединац који размишља и перманентно се развија током целог живота; усавршава без престанка.

Квалитет образовања је условљен квалитетом наставе у школи. Од школе се тражи да напушта традиционалне оквире рада, да се модернизују програмски садржаји, унапређује наставна технологија. Потребне друштва су далеко веће него што пружа садашња школа са својом ригидном организацијом и ниском ефикасношћу васпитно-образовних циљева и задатака које остварује. Наша школа, и поред свих реформи, још увек је оптерећена слабостима. Њена најкрупнија слабост је њена униформност. Школа је наглашено оријентисана према имагинарном "просечном" ученику. Традиционализам, једноличност и сивило и многе друге слабости могле би се ублажити увођењем и већом, бољом и ефикаснијом применом савремених наставних стратегија, применом индивидуализације, диференцијације наставе као и савремених - активних облика наставе: хеуристичке наставе, пројектне наставе, проблемске наставе, рефератске наставе... који ће ученицима приближити и на лакши, интересантнији и приступачнији начин учинити наставне садржаје ближим и једноставнијим за савладавање .

Слабости разредно-часовног система, наставе и учења у традиционалној школи увидели су неки педагози, психолози, социолози, који су се активно бавили проблемима наставе и обуком деце крајем XIX и почетком XX века. Они су настојали да превазиђу уочене недостатке и оду даље од онога што се до тада остваривало у педагошкој теорији и пракси. Настава постаје све актуелнија из разлога свеукупног деловања техничко-технолошког развоја при чему је наглашен значај индивидуе, њених могућности, знања и способности. Из тих разлога се све више јавља проблем како индивидуу оспособити за што ефикасније деловање у свакодневном животу у раду, укључујући његове способности поред образовања и за самообразовање. У свим подручјима људске делатности из дана у дан ничу нови проблеми - идејни, политички, економски, правни, технички, педагошки, језички, културни, у новије време информатичко-технолошки....

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com